24/04/2023

24 Απριλίου: Εορτάζει η Οσία Ελισάβετ

/ Βίοι Αγίων

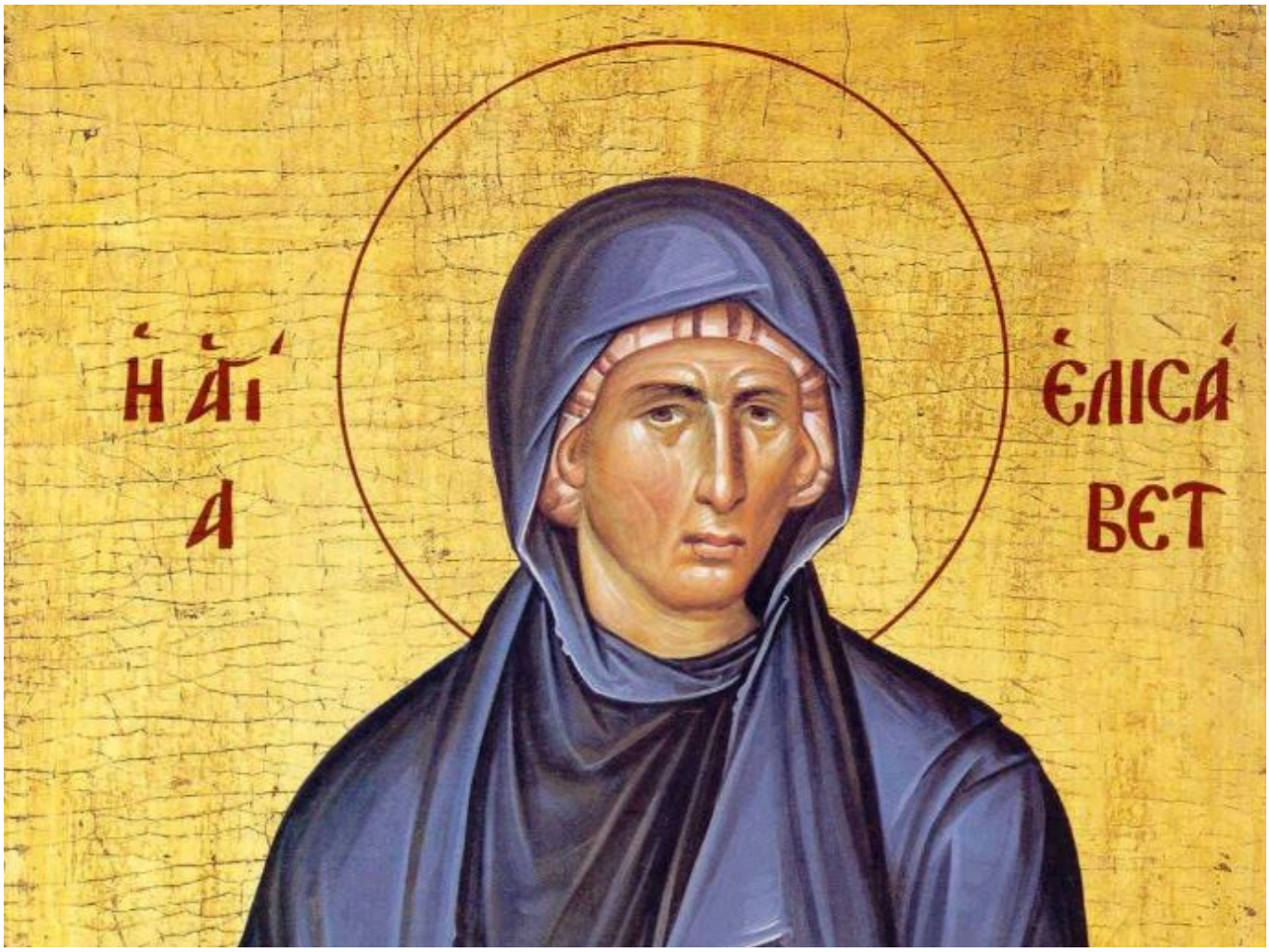

Χριστός Ανέστη! Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της Οσίας Ελισάβετ και του Μάρτυρος Σάββα του Στρατηλάτου.

Η Οσία Ελισάβετ καταγόταν από την Ηράκλεια της Θράκης και έζησε τον 5ο αιώνα μ.Χ. Οι γονείς της, Ευνομιανός και Ευφημία, ήταν ξακουστοί και ονομαστοί, φημισμένοι για τα πλούτη τους και περίφημοι για την αρετή τους. Κατοικούσαν κοντά στην Ηράκλεια, στον τόπο που από παλιά ονομαζόταν Θρακοκρήνη και αργότερα Αβυδηνοί. Ζούσαν με ευσέβεια έχοντας ως πρότυπο τον Ιώβ. Ποθώντας δε με πάθος να μιμηθούν την φιλοξενία του Αβραάμ, απλόχερα βοηθούσαν όλους, όσοι είχαν ανάγκες υλικές.

Όμως είχαν περάσει δεκαέξι χρόνια από τότε που νυμφεύθηκαν και ήταν ακόμη

άτεκνοι. Γι’ αυτό παρακαλούσαν αδιάκοπα τον Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί, διάδοχο του γένους τους και κληρονόμο του πλούτου τους. **Ο Κύριος,** που ικανοποιεί τα αιτήματα των πιστών Του, άκουσε με ευμένεια τη δέησή τους και δεν παρέβλεψε την προσευχή τους.

Υπήρχε στον τόπο εκείνο ένα παλαιό έθιμο να συγκεντρώνονται οι Χριστιανοί στην μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Γλυκερίας (τιμάται 13 Μαΐου) και να εορτάζουν μια ολόκληρη εβδομάδα. Τότε λοιπόν, βρέθηκαν εκεί μαζί με τους άλλους Χριστιανούς και οι γονείς της Οσίας. Έκαναν λιτανείες και ολονύκτιες δοξολογίες και επισκέπτονταν τους ναούς της πόλεως, που σε αυτούς φυλάσσονταν τα ιερά λείψανα των σαράντα Αγίων Γυναικών, του διακόνου Αμώς και πολλών άλλων Αγίων. Λιτάνευαν τότε και την πολυσέβαστη κάρα της Αγίας Γλυκερίας. Όμως κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, την οποία τελούσε ο Επίσκοπος της πόλεως Λέων, ο πατέρας της Ελισάβετ, Ευνομιανός, έβλεπε την αγία κάρα πότε να χαμογελά και πότε να λυπάται. Αυτό το θεώρησε ως σημείο της πίστεώς του στη Μάρτυρα και η ψυχή του γέμισε με χαρά και λύπη μαζί. Μαζί με την σύζυγό του ικέτευσαν την αθληφόρο Αγία, να λύσει τα δεσμά της στειρώσεώς τους και να τους χαρίσει ένα παιδί. Έτσι, όταν τους πήρε για λίγο ο ύπνος, ο Ευνομιανός είδε σε όνειρο την Αγία Γλυκερία, η οποία του είπε: «Γι’ αυτό μου δημιουργείς κόπους, άνθρωπέ μου, και μου ζητάς αυτό που μόνο ο Θεός μπορεί να σου δώσει; Όμως, εάν στ’ αλήθεια δίνεις τον λόγο σου πως θ’ αποκτήσετε καρδιά και πνεύμα ταπεινό και πως ποτέ δεν θα καυχιέσαι σε βάρος των άλλων, ευχή κάνω να σου δώσει με τις πρεσβείες μου ο μεγαλόδωρος Κύριος, το γρηγορότερο, ένα κορίτσι. Αυτό θα το ονομάσεις Ελισάβετ, γιατί θα αναδειχθεί όμοια στην ψυχή με την μητέρα του Ιωάννου του Προδρόμου και Βαπτισθού».

Ο πατέρας της Οσίας συμφώνησε ότι θα κάνε αυτό που ζήτησε η Αγία Γλυκερία. Τότε εκείνη τον σφράγισε με το σημείο του Σταυρού και έφυγε. Η γυναίκα του συνέλαβε αμέσως και μετά από τη συμπλήρωση εννέα μηνών γέννησε κορίτσι.

Όταν η **Ελισάβετ** έγινε δώδεκα ετών, η μητέρα της έφυγε από την πρόσκαιρη ζωή. Μετά από τρία χρόνια έφυγε από την ζωή και ο πατέρας της. Η μακαρία Ελισάβετ απέμεινε ορφανή. Όμως αμέσως εμπιστεύθηκε τον εαυτό της στον Θεό και διακρίθηκε στη διακονία των φτωχών και των ελαχίστων αδελφών της. Χάρισε την περιουσία της στους φτωχούς και έτσι με τα χέρια τους την κατέθεσε στον Θεό, ενώ στους δούλους χάρισε την ελευθερία τους.

Έπειτα αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη. Έφθασε στη μονή του Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, που είχε το όνομα **«Μικρός Λόφος»** και που ηγουμένη εκεί ήταν κάποια θεία από τον πατέρα της. Στη μονή αυτή απαρνήθηκε τα εγκόσμια και τις βιοτικές μέριμνες και εκάρη μοναχή. Ζούσε με σκληραγωγία,

νηστεία και άσκηση και περπατούσε ανυπόδητη. Το σώμα της ποτέ δεν δέχθηκε να το πλύνει με νερό. Το διατηρούσε όμως καθαρό λούζοντάς το καθημερινά με τις αστείρευτες πηγές των δακρύων της. Έτσι έφθασε στα ύψη της αγιότητας και ο Άγιος Θεός την αξίωσε του προορατικού χαρίσματος και αυτού της θαυματουργίας.

Δύο χρόνια αργότερα η ηγουμένη της μονής έφυγε από την παρούσα ζωή, αφού όρισε διάδοχό της την Οσία Ελισάβετ, την οποία εγκατέστησε **ο Πατριάρχης Γεννάδιος Α'** (458 – 471 μ.Χ.).

Η Οσία γέμιζε με φως αυτούς που με πίστη την πλησίαζαν. Κάποτε, την ώρα που ετελείτο η **Θεία Λειτουργία** στο ναό, είδε να αστράφτει ένα απερίγραπτο φως και το Πανάγιο Πνεύμα να κατέρχεται μετά τον Χερουβικό ύμνο μέσα στο Θυσιαστήριο και να καλύπτει τον ιερέα που στεκόταν μπροστά στην Αγία Τράπεζα. Η **Οσία** πλημμύρισε από θάμβος και έκπληξη. Όμως αυτό δεν το είπε σε κανένα, μέχρι που έφθασε ο καιρός της εκδημίας της στον Θεό. Όσο πλησίαζε η ώρα της, ο πόθος της – όπως έλεγε – να δει την πατρίδα της, περίσσευε. Ήλθε λοιπόν στην Ηράκλεια και προσκύνησε τους εκεί σεπτούς ναούς των Αγίων. Και εκεί, στο ναό της Θεοτόκου, είδε σε όραμα την Παναγία, που την υποδέχθηκε. Το πρόσωπο της Θεοτόκου το αναγνώρισε σε εικόνα, όταν έφθασε στο ναό του Ιερομάρτυρα Ρωμανού. Η φωνή της Παναχράντου την κάλεσε να επιστρέψει στο μοναστήρι της, γιατί ο καιρός της κοιμήσεώς της ήταν κοντά. Έτσι η Οσία Ελισάβετ, αφού επέστρεψε πίσω, κοιμήθηκε εν ειρήνη.